

اقدام فوری

اعتصاب غذای تعدادی از مردان دراویش در اعتراض به شکنجه در بازداشت

هشت تن از بازداشت شدگان از اقلیت دراویش گنابادی در ایران در ۷ فروردین اعلام کردند که در اعتراض به شکنجه و دیگر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی دست به اعتصاب غذا زده‌اند. گفته شده است که یکی از بازداشت‌شدگان عباس دهقان تهدید شده که اگر اعتراف نکند به همسرش در برابر او تجاوز خواهد شد. این مردان که از تاریخ یک اسفند در بازداشت به سر می‌برند نیاز به مراقبت‌های پزشکی به خاطر جراحات هنگام بازداشت دارند.

جواد خمیس آبادی، کیانوش عباسزاده، احمد موسوی، نورعلی موسوی، مهدی اسکندری، امیر لباف، میر صادق و عباس دهقان از روز ۷ فروردین در اعتراض به شرایط بازداشت‌شان که گفته‌اند همراه با شکنجه بوده اعلام اعتصاب غذا کرده‌اند. این مردان در بازداشتگاه آگاهی شاپور در تهران که تحت نظارت نیروی انتظامی است، نگهداری می‌شوند. این بازداشتگاه به اعمال شکنجه برای اعتراف‌گیری مشهور است. روش‌های معمول شکنجه که از این بازداشتگاه گزارش شده شامل موارد زیر می‌شود: مشت و لگد؛ ضرب و شتم با لوله پلاستیکی، کابل یا شلاق؛ بسته شدن به لوله یا دیگر وسایل به مدت طولانی؛ و انواع مختلف آویزان کردن که یکی از شناخته‌شده‌ترین آن‌ها روش «جوجه کباب» است. در این روش، شخص را با دست و پای بسته از یک لوله افقی آویزان کرده و شلاق می‌زنند.

اعتصاب‌کنندگان در تاریخ یک اسفند ۱۳۹۶ به خاطر شرکت در تظاهراتی دستگیر شدند که با استفاده نیروهای امنیتی از ضرب و شتم، اسلحه گرم، ماشین‌های آب‌پاش و گاز اشک‌آور به خشونت کشانده شد و در آن بیش از ۳۰۰ نفر دستگیر شدند. این افراد ابتدا به زندان فشافویه در نزدیکی تهران منتقل شدند و سپس برای بازجویی به آگاهی شاپور فرستاده شدند و خانواده‌های برخی از آنها به مدت چندین هفته از وضعیت و محل نگهداری آن‌ها اطلاعی نداشتند. مقامات گفته‌اند آن‌ها تا زمان اتمام بازجویی‌ها حق دسترسی به وکیل را ندارند. بر اساس اطلاعات دریافت شده توسط عفو بین‌الملل، عباس دهقان تحت فشار قرار دارد تا اعتراف کند که در درگیری‌های ۳۰ بهمن یک عضو بسیج را عامدانه با ماشین زیر گرفته است. اعضای جامعه دراویش با رد این اتهام ادعا کرده‌اند که این مرد بسیجی به شلیک نیروی انتظامی، که به اشتباه تصور کرده او جزء معترضان است، کشته شده است. تصاویر منتشر شده در رسانه‌های حکومتی آثار گلوله بر بدن این مرد بسیجی را نشان می‌دهد. بر اساس اطلاعاتی که به دست عفو بین‌الملل رسیده، عباس دهقان تهدید شده است که اگر اعتراف نکند به همسرش در برابر او تجاوز خواهد شد.

دانید، بنویسید و از مقامات بخواهید؛ لطفا نامه‌ای به زبان فارسی، انگلیسی یا هر زبان دیگری که می

- جواد خمیس آبادی، کیانوش عباسزاده، احمد موسوی، نورعلی موسوی، مهدی اسکندری، امیر لباف، میر صادق و عباس دهقان را چنانچه تنها به خاطر استفاده مسالمت‌آمیز از حق آزادی بیان و حق آزادی اجتماع و گردهمایی بازداشت شده‌اند، فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند؛
- اطمینان حاصل کنند که در دوران بازداشت، آن‌ها به وکیل دسترسی داشته، خدمات درمانی در اختیار آن‌ها قرار گرفته و آن‌ها از شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها محافظت شوند؛
- تحقیقات فوری، مستقل، غیرجانبدارانه و موثر در مورد ادعای صورت گرفتن شکنجه و دیگر رفتارهای بیرحمانه، غیرانسانی و ترذیلی در بازداشت‌گاه‌های آگاهی انجام داده و به بازرسان بین‌المللی اجازه بازدید دهند؛
- تحقیقات مستقل و شفاف در مورد گزارش‌های مبنی بر توسل غیرضروری و گزاف نیروی انتظامی و امنیتی به نیروی قهریه برای سرکوب تظاهرات دراویش گنابادی انجام داده و افراد دارای مسئولیت را در دادگاه‌های عادلانه پاسخگو نگه دارند.

لطفا درخواست‌ها را تا قبل از ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۷ به آدرس‌های زیر ارسال نمایید؛

رونوشت به	رئیس پلیس آگاهی	دبیر ستاد حقوق بشر قوه قضاییه
رئیس جمهوری، حسن روحانی	محمد رضا مقیمی	محمد جواد لاریجانی
خیابان پاستور، میدان پاستور	خیابان وحدت اسلامی، خیابان مولوی، میدان	بلوار اسفندیار، تقاطع نیایش، خیابان ولی‌عصر
تهران، ایران	مولوی، تهران، ایران	تهران، ایران

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

چند صد نفر از درویش گنابادی، مرد و زن، در روز ۳۰ بهمن در خارج از محل اقامت رهبر معنوی خود، نورعلی تابنده، در خیابانی در تهران به نام «گلستان هفتم» در اعتراض به آزار و اذیت‌های فزاینده علیه جامعه درویش و برای جلوگیری از دستگیری احتمالی رهبر معنوی‌شان تجمع کردند. تجمع‌کنندگان گزارش داده‌اند که نیروی انتظامی و نیروهای لباس شخصی بسیج به ضرب و شتم جمعیت با باتون، شوکر و اشیای تیز و استفاده از گاز اشک‌آور، ماشین‌های آب‌پاش و تیراندازی برای پراکنده کردن جمعیت پرداخته و بیش از ۳۰۰ نفر از جمله ۶۰ زن را بازداشت کردند. کسانی که در تجمع حضور داشتند همچنین گزارش داده‌اند که نیروهای امنیتی و بسیج به یک ساختمان ۵ طبقه که معترضین به آنجا فرار کرده بودند، یورش برده و در داخل ساختمان گاز اشک‌آور زدند. آنها سپس در راه پله‌ها «تونل باتوم» درست کرده و با ضرب و جرح شدید درویش از ناحیه سر، صورت و پشت، آنها را با خشونت از پله‌ها پایین کشیده و در ون‌های پلیس انداختند. تصاویر و فیلم‌های منتشر شده معترضان را با زخم و دیگر جراحات به روی صورت و بدن و سر و بدن‌های باندپیچی شده نشان می‌دهد.

بر اساس اطلاعات عفو بین‌الملل، حدود ۱۷۰ نفر از دستگیرشدگان، در حالی که تعدادی از آنها بی‌هوش بوده‌اند، از محل حادثه به بیمارستان منتقل شدند تا تحت درمان‌های اورژانسی قرار گیرند. طی روزهای بعد، برخی از دستگیرشدگان آزاد شدند و باقی با وجود اینکه دوره‌ی درمانشان هنوز تکمیل نشده بود از بیمارستان به زندان فشافویه در نزدیکی تهران منتقل شدند. برخی از بازداشت‌شدگان سپس برای بازجویی از زندان فشافویه به سلول‌های انفرادی در زندان اوین یا بازداشتگاه شاپور منتقل شده و خانواده‌های آنها به مدت چندین روز یا هفته از سرنوشت و محل نگهداری‌شان بی‌خبر نگه داشته شدند. در حال حاضر، نگرانی‌های جدی وجود دارد که بازداشت‌شدگان در خطر شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی، از جمله از طریق ممانعت از درمان جراحات‌شان، قرار دارند و تحت فشار برای «اعتراف» هستند. دادستان کل تهران در ۲۴ اسفند اظهار داشت که تاکنون حداقل ۲۰ فقره کیفرخواست علیه درویش گنابادی صادر شده و احتمال دارد به ۱۰۰ فقره کیفرخواست نیز برسد.

در روز ۱۳ اسفند، نیروی انتظامی به خانواده یکی از بازداشت‌شدگان به نام محمد راجی اطلاع داد که او بر اثر ضربات وارده جان سپرده است. جزئیات مربوط به نحوه، مکان و زمان مرگ و شرایط پیرامون آن همچنان نامعلوم است. مقامات تنها اظهار داشته‌اند که محمد راجی طی درگیری بین نیروی انتظامی و درویش در روز ۳۰ بهمن به طور مهلک آسیب دیده و در هنگام انتقال به بیمارستان یا پس از بستری شدن فوت کرده است. خانواده محمد راجی تاکید کرده‌اند که او در زمان دستگیری مجروح ولی زنده بوده است و از این که مقامات، سرنوشت و محل نگهداری او را برای ۱۵ روز پس از دستگیری پنهان کرده‌اند و از شفاف کردن مراحل و زمان‌بندی وقایع منتهی به مرگ خودداری می‌کنند، خشمگین هستند. در درگیری‌های روز ۳۰ بهمن، سه مامور نیروی انتظامی به نام‌های رضا امامی، محمدعلی بایرامی و رضا مرادی علمدار و یکی از نیروهای بسیج، محمدحسین حدادیان، نیز کشته شدند. سه مامور نیروی انتظامی توسط یک اتوبوس زیر گرفته شدند. در ۲۸ اسفند، یکی از درویش به نام محمد ثلاث مسئول این واقعه مرگ‌بار شناخته شد و به اتهام قتل عمد محکوم به مرگ شد. با این حال، او در طول محاکمه اتهام علیه خود را رد کرده و اصرار داشت که عمل او عمدی نبوده است. او در دفاعیات خود گفت که اقدام او در اثر ضعف بینایی، حس عصبی و گیجی ناشی از جراحاتش که شامل شکستگی سر و دست بوده و اضطراب و شتاب وی برای فرار از محل واقعه و جلوگیری از ضرب و شتم بیشتر بوده است. در روز ۱ اسفند، صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران یک ویدئوی «اعتراف» از محمد ثلاث در حالی که به روی تخت بیمارستان خوابیده و به شدت مجروح بود، منتشر کرد. این اقدام نقض اصل برائت است و به این نگرانی دامن می‌زند که اظهارات شاید تحت فشار اخذ شده باشند.

درویش گنابادی ایران خود را شیعه ۱۲ امامی می‌دانند. با این وجود، آنها به دلیل باورها و اعمال صوفی‌گرایانه‌شان به طور مداوم از سوی مقامات و مسئولان مورد تبعیض، آزار و اذیت، دستگیری و بازداشت خودسرانه قرار گرفته‌اند و به اماکن عبادت آنها حمله شده است. در روز ۱۵ اسفند، رهبر معنوی درویش گنابادی، نورعلی تابنده، در یک پیام ویدئویی خبر داد که مقامات مانع از خروج او از منزلش شده‌اند. او اطلاعات بیشتری در مورد وضعیت خود ارائه نکرد.

